

JULKISESTA PUOLUEESTA

Sanomalehti „Lutsh”, joka osaa „meluta” intelligenssi-piireissä sitä enemmän, mitä vähemmän työläiset sitä lukevat, jatkaa propagandaansa *julkisen työväenpuolueen* hyväksi uutteruudella, joka ansaitsisi tulla käytetyksi parempaan asiaan.

Tämän lehden uudenvuodenpääkirjoituksesta saamme lukea vanhan valheen, että vuosi 1912 olisi muka „esittänyt päiväjärjestyksessä olevaksi tunnuslauseeseen ja työväen Venäjän taistelulipuksi kysymyksen taistelusta liittoutumisvapauden puolesta ja kysymyksen taistelusta sosialidemokraattisen työväenpuolueen julkisesta olemassaolosta”.

Kaikki, jotka ovat todella olleet kosketuksissa työväen joukkoliikkeeseen vuonna 1912 ja ovat huolellisesti tarkkailleet sen poliittisia ilmenemismuotoja, tietävät mainiosti, että „Lutshin” edustamat likvidaattorit eivät puhu tässä totta. Päiväjärjestyksessä olevaksi tunnuslauseeksi ja taistelulipuksi työläiset esittivät *jotain muuta*. Se tuli ilmi erittäin havainnollisesti esim. vapunpäivinä, jolloin erilaisiin virtauksiin kuuluvat eturivin työläiset (ja jopa narodnikkien vähemmistön ollessa mukana sosialidemokraattien enemmistön keskuudessa) *itse* esittivät *toisenlaisen* tunnuslauseen, nostivat toisenlaisen „taistelulipun”.

„Lutshin” edustama intelligenssi tietää sen, mutta kuitenkin tyrkyttää työläisille *omaa* uskonpuutettaan, *omaa* suppeata käsityskantaansa, *omaa* opportunistiaa. Tuttu ja vanha näkymä! Venäjällä taas moinen väärennys käy päinsä sen sepittäjiltä sitäkin helpommin, koska sillä on tietyillä areenoilla „julkisen” ilmiön monopoli.

Mutta „Lutshin” valhe pysyy valheena. Ja se pahenee, kun „Lutsh” jatkaa:

„Vuonna 1913 työväenjoukkojen poliittisen mobilisaation keskeisimpänä tunnukseen tulee olemaan nimenomaan tämä tunnuslause”...

Toisin sanoen: *huolimatta* työväenjoukoista, jotka ovat esittäneet jo *toisen* tunnuslauseen, „Lutshin” edustama intelligenssi ryhtyy kynimään ja tyypistämään sitä! Kukin tekee niin kuin tahtoo — mutta se, mitä te herrat teette, ei ole lainkaan sosialidemokraattinen, vaan liberaalinen teko.

Palauttakoon lukija mieleensä „Lutshin” ja „Pravdan” välillä hiljattain käydyn väittelyn julkisesta puolueesta. Miksei kadettienkaan onnistunut perustaa julkista puoluetta? — kysyi „Pravda” *. Ja F. D. vastasi „Lutshissa”:

„Kadetit myönsivät, että heidän halunsa on utopiaa”, kun heidän sääntöjään ei vahvistettu, ja likvidaattorit taas tekivät „kovaa suunnitelmanmukaista työtä valloittaen aseman toisensa jälkeen” (ks. „Lutshin” 73. numeroa).

Huomaatte, että F. D. ei vastannut kysymykseen! Kadetitkin tekivät kovaa työtä, hekin „valloittivat asemia” legaalisessa kirjallisuudessa ja legaalisisissa liitoissa. Mutta julkista *puoluetta ei ole* edes kadeteilla.

Miksi sitten kadetit edelleenkin haaveilevat ja puhuvat julkisesta puolueesta? Siksi, että he ovat vastavallankumouksellisen liberaalisen porvariston puolue, joka suostuu *tekemään sovinnon* Purishkevitshien kanssa korvaukseksi tietyistä pienistä myönnytyksistä liberaaleille, pienistä myönnytyksistä „rauhalliselle” julkiselle kadettipuolueelle.

Sellainen on julkista puoluetta koskevien puheiden objektiivinen, t.s. hyvistä aikomuksista ja koreista sanoista riippumaton merkitys kesäkuun 3 päivän järjestelmän kaudella. Nuo puheet ilmentävät johdonmukaisesta demokratiasta *luopumista* ja Purishkevitshien kanssa solmittavan *rauhan* saarnaamista.

Ei ole tärkeää se, mitä *tarkoituksperiä* likvidaattorit tavoittelevat puhuessaan julkisesta puolueesta, mitkä ovat heidän tarkoituksensa ja pyrkimyksensä. Se on subjektiivinen kysymys; on tunnettua, että helvetti on kivetty „hyvillä”

* Ks. tätä osaa, s. 423. *Toim.*

aikomuksilla. Tärkeää on se, millainen on julkisesta työväenpuolueesta juttuamisen objektiivinen merkitys kesäkuun 3 päivän järjestelmän vallitessa, kun liberaalinen puolue ei ole julkinen, j.n.e.

Nämä likvidaattorien julkisesta puolueesta pitämät puheet merkitsevät objektiivisesti luopumista demokraattisten joukkojen yleiskansallisista ja perustavaa laatua olevista ehdoista ja vaatimuksista.

Jokainen tietoinen työläinen suhtautuukin sen takia kielteisesti likvidaattorien juttuihin, sillä kysymys „julkisesta puolueesta” on *peruskysymys*, kysymys työväenluokan puolueen *varsinaisesta olemassaolosta*. Likvidaattorien jutut horjuttavat perin juurin todellisen työväenpuolueen olemassaoloakin.

„Pravda” № 24,
tammikuun 30 pnä 1918
Allekirjoitus: T.

Julkaistaan „Pravda” lehden
tekstin mukaan
